

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Τμήμα
Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Επιβλέπων
Καθηγητής | Ζήσης Κοτιώνης Φοιτήτρια |
Νικόλ Αποστόλου Σεπτέμβριος 2015

University of Thessaly Department of
Architecture Engineering Supervisor |
Zisis Kotionis
Student | Nicole Apostolou
September 2015

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΚΕΛΛΙΩΝ

THE ISLAND OF CELLS

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η συγκεκριμένη διπλωματική εργασία αφορά στη δημιουργία ενός ξενώνα ήπιου τουρισμού. Η περιοχή μελέτης για την δημιουργία του εν λόγω ξενώνα είναι η νήσος Πρασούδα στο νότιο Πήλιο. Η νήσος έχει έκταση 7.000 τ.μ. και η κοντινότερη απόσταση από την ξηρά είναι 800 μ. Η πρόσβαση γίνεται εύκολα από τα χωριά: του Μαραθιά, της Μηλίνας και του Χόρτου. Αυτό που κάνει την Πρασούδα ιδιαίτερα ξεχωριστή, είναι, η πυκνή της βλάστηση και το εγκαταλελειμμένο μοναστήρι της Ζωοδόχου πηγής, κτισμένο τον 11ο αιώνα. Η ιδιαιτερότητα αυτού του ξενώνα έγκειται στη μοναστηριακή τυπολογία κατοίκησης που ακολουθείται. Πέραν του αγροτουρισμού και των διαφόρων δραστηριοτήτων που μπορεί να αναπτύξει κανείς στη φύση, διατηρούνται ορισμένες αρχές που συναντούμε και στη μοναστηριακή ζωή. Παρότι, λοιπόν, το συγκρότημα μοιάζει αρκετά με έναν απλό ξενώνα, οι στόχοι του βίου εκεί είναι ελαφρώς διαφορετικοί. Για αυτό το λόγο ακολουθούνται ορισμένοι κανόνες οι οποίοι παραθέτονται παρακάτω. Το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας είναι ένα κράμα φυσικών δραστηριοτήτων, κοινού βίου και ησυχαστηρίου. Αναφορικά με το κομμάτι των δραστηριοτήτων, το νησί προσφέρεται για ιστιοπλοΐα, ψάρεμα, κολύμπι, καταδύσεις στις υποβρύχιες σπηλιές της περιοχής και οποιοδήποτε τύπο φυσικής δραστηριότητας απαιτεί ηρεμία. Πέρα από αυτά, είναι υποχρεωτική για τους επισκέπτες κάποια κοινωνική εργασία, η οποία θα αφορά, είτε σε καθαρισμό των ακτών, είτε σε φροντίδα των ελαιόδεντρων. Ο τρόπος που μεταφράζεται αυτή η ιδέα σε κτιριακό συγκρότημα, είναι η δημιουργία ενός απλοϊκού κελιού, το οποίο αναπαράγεται περιμετρικά του νησιού και ένα κεντρικό κτίριο το οποίο περιλαμβάνει όλες τις υποστηρικτικές χρήσεις. Προφανώς, η διαχείριση ενός τέτοιου φυσικού τοπίου δεν θα μπορούσε να είναι άλλη πέραν από μια ήπια διαμόρφωση προς δημιουργία ενός δικτύου κίνησης. Η κατασκευή του όποιου οικήματος μελετήθηκε με την προοπτική δημιουργίας μικρού αποτυπώματος στο περιβάλλον.

ABSTRACT

This particular thesis concerns the creation of a guesthouse of mild tourism. The area of study of the above guesthouse is the island Prasouda of South of Pelion. The size of the island is 7,000 sqm and the closest distance from the main land is 800m. The island is easily accessed from the villages: Marathia, Melina and Hortos. What makes Pressouda particularly special is the dense vegetation and the abandoned monastery Zoodohos Pigi built on the 11th century. The peculiarity of the above gesthouse lies with the monastic style of habitation. Beyond the agrotourism and the different activities that can be developed in nature certain principles met in the monastic life are also kept here. Although the complex resembles quite with a simple guesthouse, the objectives of life are slightly different. This is why certain rules are followed and are listed below. The result of this effort is a blend of physical activities, public life and retreat. As for the part of activities the island of Prasouda is ideal for fishing, diving in underwater caves in the area and any type of physical activity that requires calmness. Apart from that it is mandatory for the guests to perform some social work either in cleaning up the coasts, or taking care of the olive trees. The way this idea comes to life into a building complex, is the creation of a simple cell which is recreated around the island and a main building that includes all the supportive uses. Obviously, the administration of such landscape could not be other than a mild formulation of a traffic network. The construction of any premises is studied with the perspective view of creating a minor print on the environment.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

| Χάρτης της ευρύτερης περιοχής παρέμβασης | Σ. 11

| Αποτύπωση υφιστάμενης κατάστασης | Σ.12

| Συνθετική εξέλιξη ιδέας | Σ. 16

| Νήσος Πρασούδα | Σ. 20

Γενικές κατόψεις | όψεις | τομές

| Κελί | Σ. 24

κατόψεις | όψεις | τομές

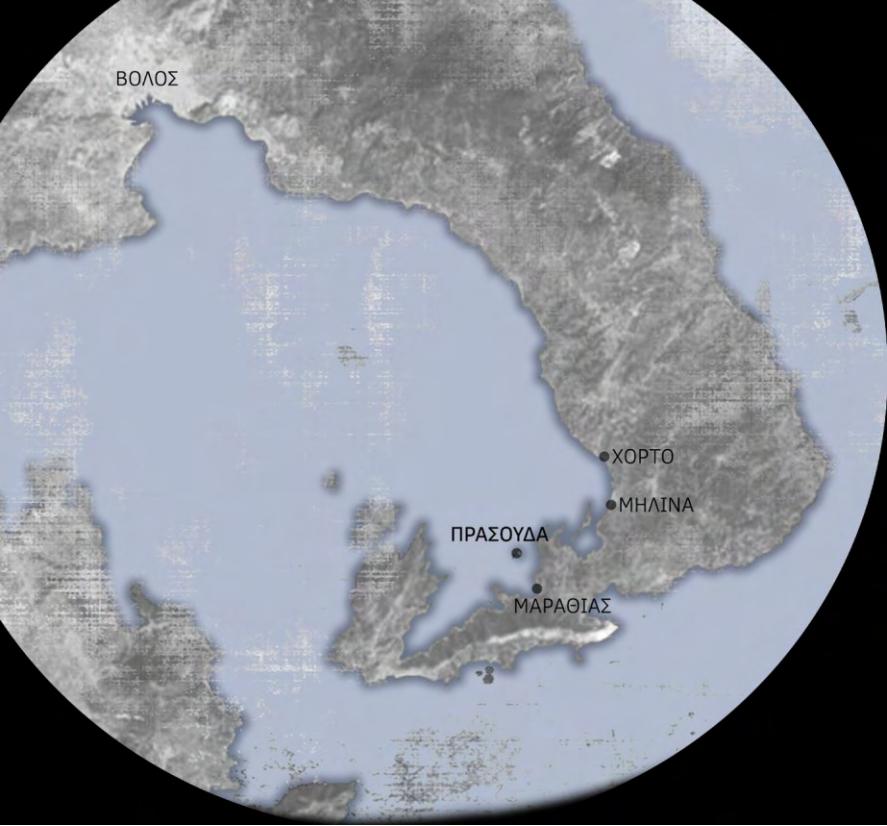
| Κεντρικό κτίριο | Σ. 28

κατόψεις | όψεις | τομές

| Κατασκευαστικές λεπτομέρειες | Σ. 32

| Τρισδιάστατη απεικόνιση κατασκευής | Σ. 33

| Φωτογραφίες μακετών | Σ. 35

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Η περιοχή παρέμβασης είναι η νήσος της Πρασούδας. Η Πρασούδα βρίσκεται στο Νότιο Πήλιο μέσα στον Παγασητικό κόλπο. Πιο συγκεκριμένα βρίσκεται βόρεια του κόλπου του Μαραθιά. Η νησίδα έχει έκταση 7.000 τ.μ. και στο μεγαλύτερο μέρος της καλύπτεται από ελιές, ενώ η παράκτια ζώνη της είναι βραχώδης. Στο εσωτερικό του νησιού η βλάστηση είναι εξαιρετικά πυκνή. Η πρόσβαση είναι εύκολη από το Μαραθιά, τη Μηλίνα και το Χόρτο. Ο Μαραθιάς απέχει από το Βόλο 57 χιλιόμετρα ενώ η Πρασούδα από το Μαραθιά λίγο παραπάνω από ένα χιλιόμετρο. Στο νησί βρίσκεται το μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής, χτισμένο τον 11ο αιώνα, το οποίο έχει πλέον εγκαταλειφτεί. Το συγκεκριμένο μοναστήρι αποτελεί κομμάτι μίας εποχής που υπήρξε έντονη έξαρση του μοναχισμού στο Πήλιο και μεγάλη ανάπτυξη στην ευρύτερη περιοχή.

Από τις τελευταίες δεκαετίες του 10ου αιώνα και συνεχίζοντας παρατηρείται ένα αξιοπερίεργο φαινόμενο σε ολόκληρη τη Θεσσαλία και κυρίως στο Πήλιο. Παρόλο που η ευρύτερη εποχή δεν έπαψε να δέχεται επιδρομές ταυτόχρονα παρουσίαζε φαινόμενο ευημερίας. Το παράδοξο αυτό φαινόμενο της ευημερίας συνοδεύεται από μία έντονη έξαρση του Θρησκευτικού συναισθήματος που παρατηρείται στους πληθυσμούς των πόλεων και της υπαίθριας χώρας την ίδια περίοδο. Ολόκληρο το Πήλιο –παρόλο που εκείνη την περίοδο είναι ελάχιστα κατοικημένο καθώς δεν υπάρχουν ακόμα γνωστές συσσωματώσεις κατοίκων που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν χωριά- σε όλη τη διάρκεια του 10ου και 11ου αιώνα, γεμίζει από αναγειρόμενες εκκλησίες, μοναστήρια και ναύδρια.

Πιο συγκεκριμένα, το Πήλιο, το βουνό με τη σημερινή του ονομασία, ήταν ακόμα τότε άγνωστο. Οι ελάχιστες γραπτές μαρτυρίες της εποχής εκείνης, που διασώθηκαν μέχρι σήμερα, το αναφέρουν ως βουνό των Κελλίων.

Εκείνη την εποχή, το Πήλιο ήταν σχεδόν άοικο και υπήρχαν σε αυτό ελάχιστες εποικήσεις δουλοπάροικων καλλιεργητών, που δούλευαν ως πάροικοι ή ως «προσκαθήμενοι» στις μικρές και μεγάλες επιχώριες γαιοκτησίες βυζαντινών επιφανών οικογενειών.

Στο Πήλιο, η έξαρση της θρησκευτικότητας των κατοίκων εκδηλώθηκε και ως έξαρση του μοναχισμού και με τη μορφή αυτή συνεχίστηκε αδιάκοπα από τις αρχές του 11ου αιώνα μέχρι το τέλος του 11ου αιώνα.

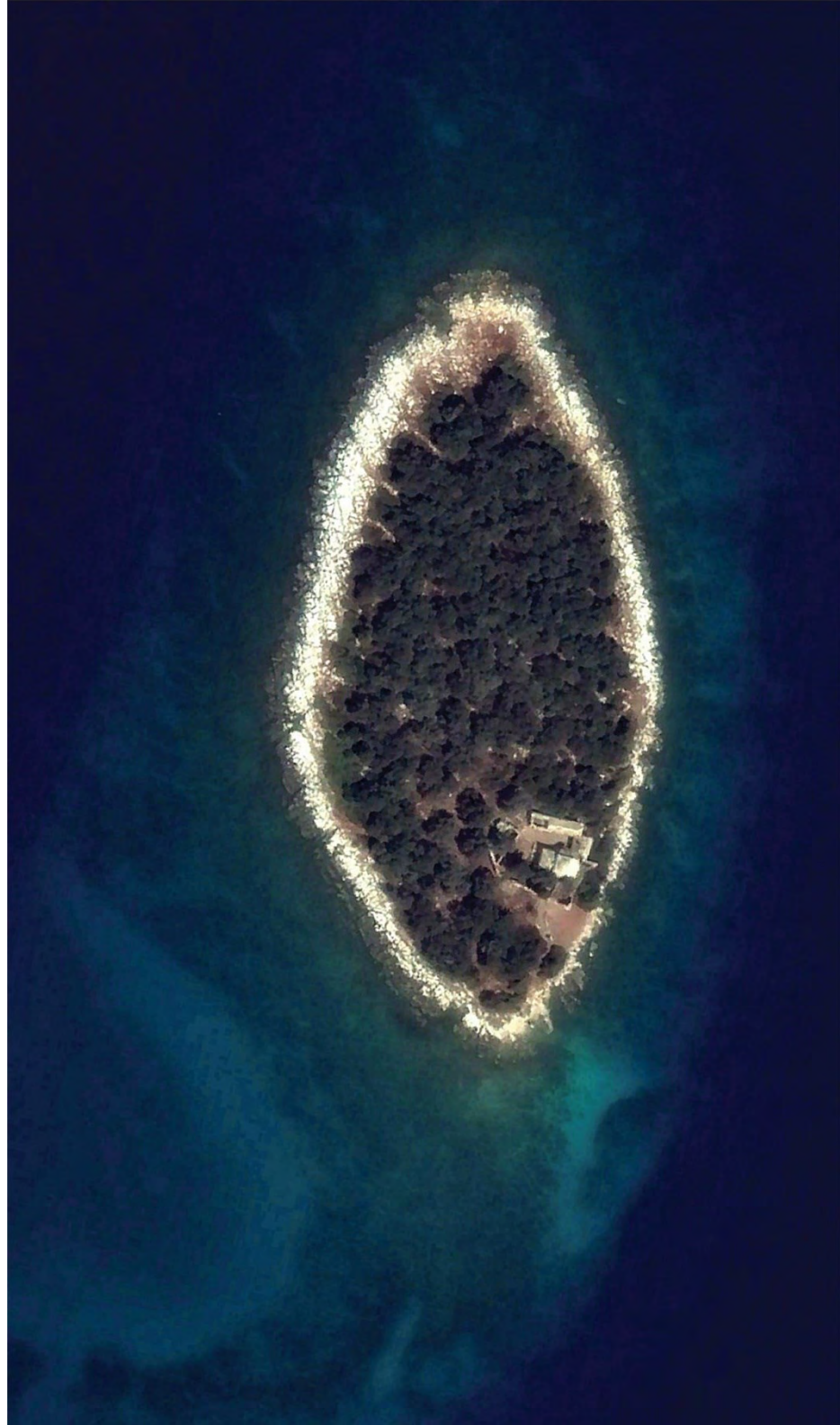
Η ίδρυση μικρών και μεγάλων μοναστηριών, ναών και ναυδριων στο Πήλιο, υπήρξε τόσο έντονη στην ιστορούμενη περίοδο του 10ου αιώνα ώστε ολόκληρο το βουνό, στη διάρκεια του 10ου και του 11ου αιώνα επίσης, να προσλάβει τη μορφή ενός νέου Άγιου Όρους. Επίσημη ιστορική μαρτυρία του φαινομένου αυτού για το Πήλιο, είναι το γεγονός ότι συναντούμε το χαρακτηρισμό του Πηλίου τον 11ο αιώνα, με τον όρο Κελλία ή βουνό των Κελλίων, στο έργο της Άνας Κομνηνής «Αλεξιάδα». Αυτός ο όρος είναι δηλωτικός της πληθώρας μονών, μονύδριων και ναών που υπήρχαν τότε στο Πήλιο.

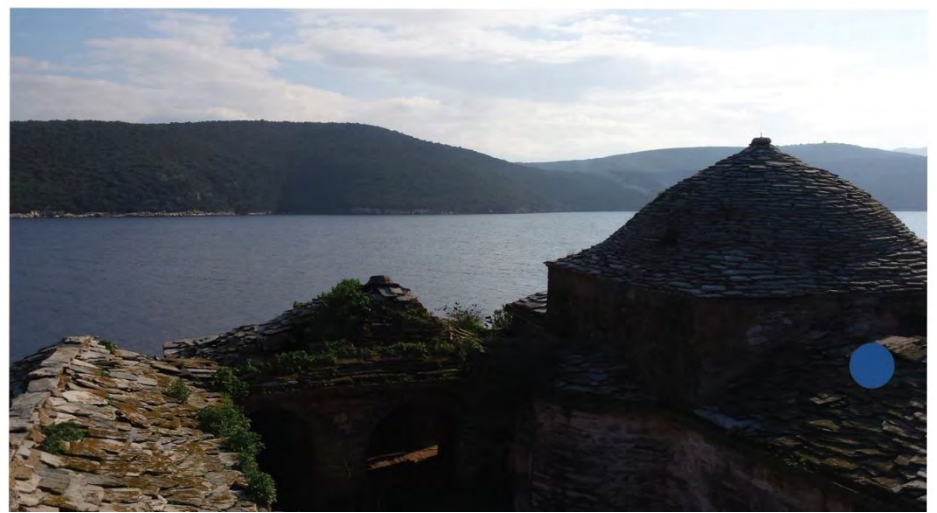
Μεταξύ των μικρών και μεγαλύτερων μοναστηριών, που ιδρύθηκαν από τον 10ο μέχρι και τον 12ο αιώνα στο Πήλιο και στους μετέπειτα χρόνους της ύστερης Βυζαντινής εποχής και διασώθηκαν μέχρι τις ημέρες μας συγκαταλέγεται και η Μονή της Ζωοδόχου Πηγής στην Πρασούδα.

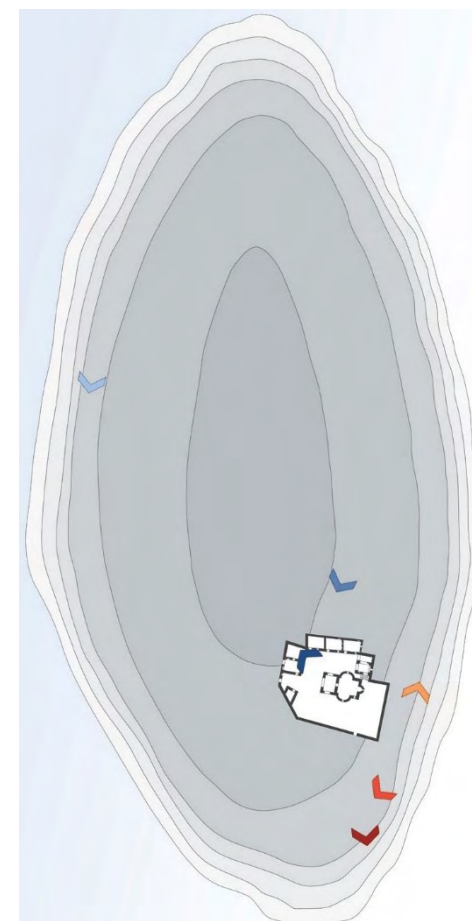
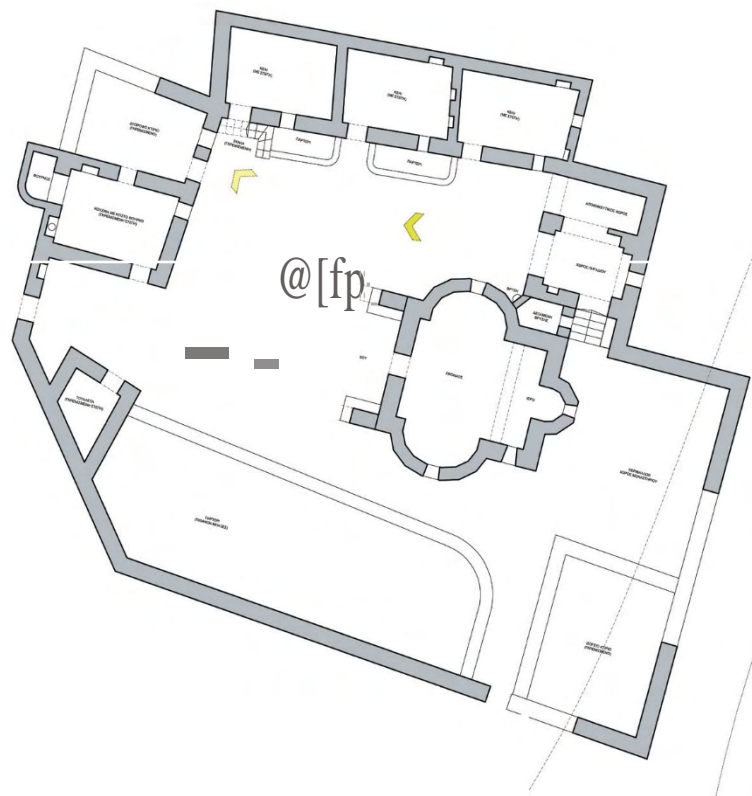
Φτάνοντας στην Πρασούδα, το πρώτο πράγμα που συναντάει κανείς, είναι το μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής, το οποίο βρίσκεται νοτιοανατολικά του νησιού και ακριβώς δίπλα στην κύρια πρόσβαση. Το μοναστήρι είναι χτισμένο τον 11ο αιώνα και ανήκει στην κατηγορία των ανοικτών ελεύθερων συγκροτημάτων. Σε αυτή την κατηγορία εμπίπτουν εκείνα τα μοναστήρια των οποίων η διάταξη ουσιαστικά υπαγορεύεται από την περιορισμένη κλίμακα των κτιριολογικών τους αναγκών. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν απαιτείται να αναπτυχθούν τα μοναστηριακά κτίσματα τόσο ώστε να σχηματίσουν ενιαίο κλειστό περίβολο γύρω από το καθολικό. Η συνέχεια του τυπικού κλειστού σχήματος άλλοτε διακόπτεται ελαφρώς και άλλοτε τείνει σχεδόν να εξαφανιστεί. Όπως είναι επόμενο, τα συγκροτήματα αυτά έχουν, συνήθως, μικρές διαστάσεις. Τα περισσότερα μοναστήρια του Πηλίου ανήκουν σε αυτή την κατηγορία.

Μιας και τα μοναστήρια προηγήθηκαν των οικισμών στο Πήλιο, στην ουσία τα υλικά και ο τρόπος κατασκευής τους είναι ίδιος με αυτόν της κοσμικής ηλιοροφείτικης οικοδομίας. Αυτό που διασώζεται έως σήμερα είναι ο ναός του μοναστηριού ο οποίος είναι και το μόνο που έχει ανακαινιστεί από το σύνολο του μοναστηριού. Επίσης διατηρούνται ορισμένα κελιά ή τμήματα αυτών και κάποιοι άλλοι βοηθητικοί χώροι, όπως οι φούρνοι και το πηγάδι.

Η περιοχή γύρω από το μοναστήρι, όπως και η νήσος σε όλη της την έκταση, είναι κατάμεστη από ελαιόδεντρα. Το έδαφος του νησιού περιμετρικά -σε μία ζώνη περίπου 5 μέτρων- είναι βραχώδες αλλά χωρίς να παρουσιάζει έντονη κλίση. Εισχωρώντας βαθύτερα προς το εσωτερικό του νησιού η κλίση αυξάνεται και πλησιάζοντας στο γεωμετρικό του κέντρο συναντούμε δύο πλατώματα. Παράλληλα όσο κινούμαστε προς το κέντρο η βλάστηση γίνεται όλο και πιο πυκνή και το έδαφος περισσότερο χωμάτινο.

100

ναρούα Ka16.ο1αο1wv KE\Lwv ο1IJOV
1 c; zwoo6xου n y c; ο1v nραοουα

ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΙΔΕΑΣ

Η ιδέα ενός ξενώνα με μοναστηριακή τυπολογία κατοίκησης είναι σίγουρα επηρεασμένη από τον αυστριακό Alfons Hochhauser. Ο Alfons Hochhauser την δεκαετία του 50 έκανε μια τολμηρή κίνηση αξιοποιώντας το εγκαταλελειμμένο μοναστήρι στο παλαιό Τρίκερι ως ξενώνα χωρίς ρεύμα και νερό. Το συγκεκριμένο μοναστήρι ως τότε χρησιμοποιούνταν ως τόπος εξορίας. Αυτή την κίνηση την έκανε σε μια περίοδο όπου δεν είχε επινοηθεί ακόμα ο όρος αγροτουρισμός. Ο εν λόγω ξενώνας λειτούργησε για 12 χρόνια ως μια πρωτόγνωρη εμπειρία εναλλακτικών διακοπών.

Πλέον πολλά μοναστήρια στο Πήλιο έχουν εγκαταλειφτεί πλήρως και λειτουργεί περιστασιακά μόνο το καθολικό τους. Μια τέτοια περίπτωση είναι και το μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής στη Πρασούδα. Σε βάθος χρόνου πολλοί ιδιώτες επενδυτές έχουν εκφράσει το ενδιαφέρον τους για την τουριστική αξιοποίηση της νήσου και την δημιουργία ξενοδοχειακής μονάδας. Το πρόβλημα που έχει προκύψει αναφορικά με αυτή την αξιοποίηση έγκειται στη διαμάχη του δήμου Νοτίου Πηλίου και του δασαρχείου Βόλου για το αν η έκταση είναι δασική ή όχι.

Έχοντας μελετήσει σε βάθος τα μοναστήρια του Πηλίου στο ερευνητικό μου θέμα, σε συνδυασμό με τη κατάσταση που έχει προκύψει στη Πρασούδα και λαμβάνοντας υπόψη την τότε κίνηση του Alfons Hochhauser, κατέληξα στη δημιουργία ενός ιδιότυπου ξενώνα.

Αν δούμε το μοναστηριακό τρόπο κατοίκησης πιο προσεκτικά και αφαιρέσουμε τη θρησκευτική φόρτιση, παρατηρούμε ότι προσφέρει ένα εξαιρετικό μοντέλο κατοίκησης για ενδοσκόπηση, ηρεμία και σεβασμό της ιδιωτικότητας. Σε ένα τέτοιο μοντέλο ο καθένας διατηρεί την δυνατότητα να αποσυρθεί στον προσωπικό του χώρο, αλλά παράλληλα μαθαίνει να λειτουργεί μέσα σε ένα σύνολο όπου μοιράζεται χώρους και μεριμνά για την διατήρηση της καλής τους κατάστασης. Υπακούει δηλαδή σε κάποιους κανόνες.

Θαυμάζοντας αυτήν την αυτάρκεια, δημιούργησα έναν ξενώνα ήπιου τουρισμού, ο οποίος θα λειτουργεί με τους δικούς του κανόνες και θα επιδιώκει την ηρεμία και την απόσταση από τον έξω κόσμο.

Η Πρασούδα προσφέρεται για εναλλακτικό τουρισμό καθώς μπορεί να ασχοληθεί κανείς με την εκμετάλλευση των πολυάριθμο ελαιόδεντρων, το ψάρεμα, το κολύμπι, την ιστιοπλοΐα και τις καταδύσεις, καθώς στην Πρασούδα υπάρχουν δυο υποθαλάσσιες σπηλιές.

Η όλη σύνθεση παρουσιάζει μια δυαδικότητα στο ύψος της. Από τη μια πλευρά προσπαθεί να λειτουργήσει ως ησυχαστήριο και από την άλλη καλείται να ανταπεξέλθει στις ανάγκες ενός μικρού οικισμού.

Ο σχεδιασμός βασίστηκε κυρίως στη φυσιομορφία του νησιού και δανείστηκε ορισμένες σχεδιαστικές αρχές που συναντώνται στη μοναστηριακή αρχιτεκτονική. Τοποθετώντας τα κελιά (μονάδες) περιμετρικά στο νησί δημιουργείται στο κέντρο ένα καθαρό σχήμα το οποίο λαμβάνει χαρακτήρα αυλής. Τα κτίσματα περιμετρικά παρουσιάζουν ομοιομορφία και ορίζουν τον χώρο με σαφή τρόπο. Δε παρεμβάλλεται κανένα κτίσμα για να διασπάσει αυτόν το χώρο και έτσι αυτός εμφανίζεται ως ένα τμήμα προστατευμένης υπαίθρου. Τα παραπάνω συντελούν στη δημιουργία ενός αισθήματος ασφάλειας και επιθυμίας για παραμονή στο θεατή. Με άλλα λόγια δημιουργείται ένα αίσθημα στατικού χώρου.

Λαμβάνοντας υπόψη όμως, την κλίση του εδάφους, τη βλάστηση, σε συνδυασμό με τη δημιουργία διαδρομών, οι οπτικές φυγές πολλαπλασιάζονται και ο χώρος αρχίζει να διασπάται. Πλέον για την πλήρη αντίληψη του χώρου ο θεατής καλείται να κινηθεί και να παρατηρήσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες.

Ο χώρος λοιπόν, παρότι έχει σαφή όρια, τη θάλασσα και τους δακτυλίους κίνησης και άρα είναι κατά βάση στατικός, αποκτά δυναμική λόγω βλάστησης και κεντρικών χαράξεων.

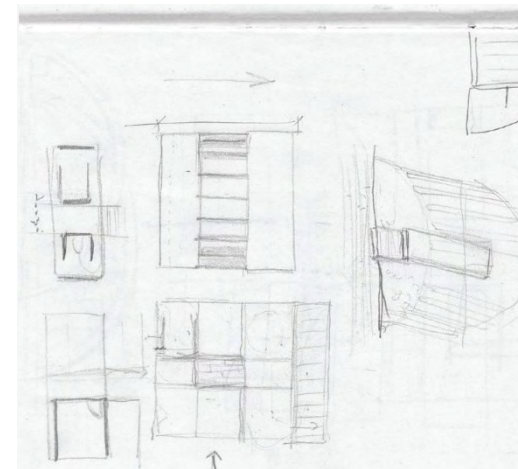
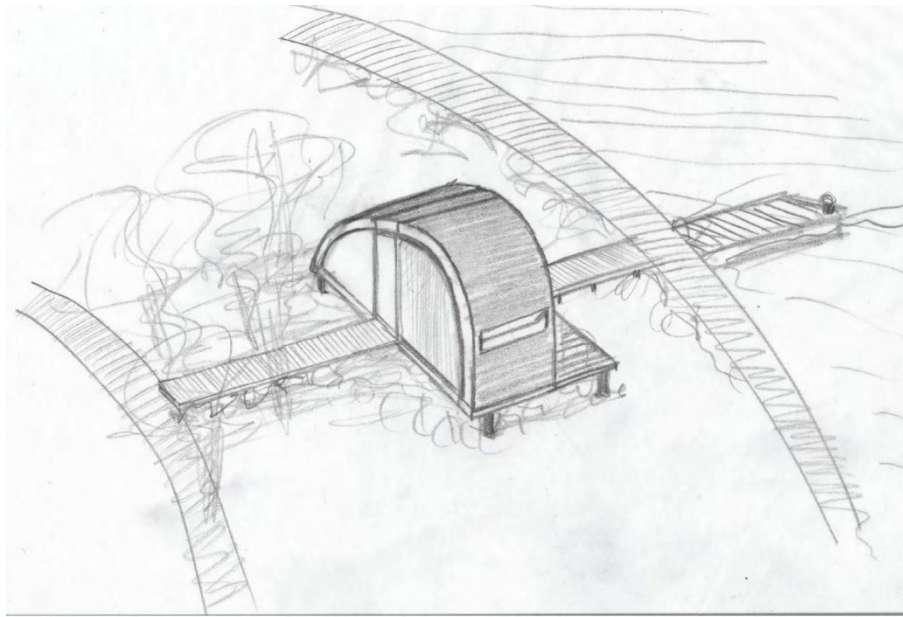
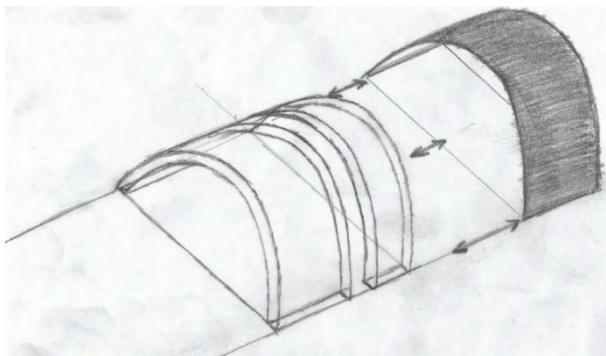
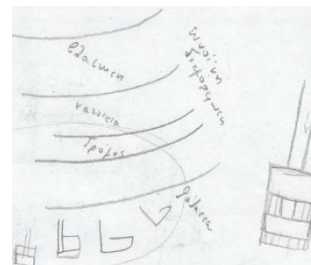
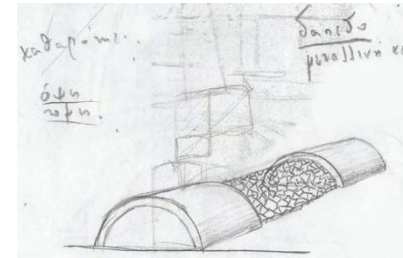
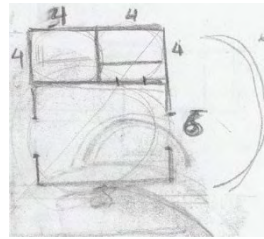
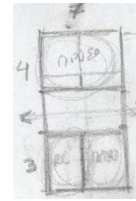
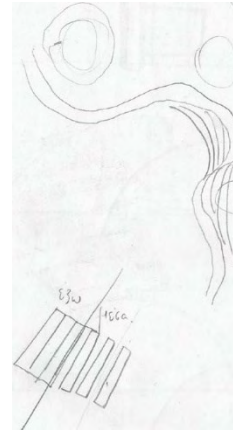
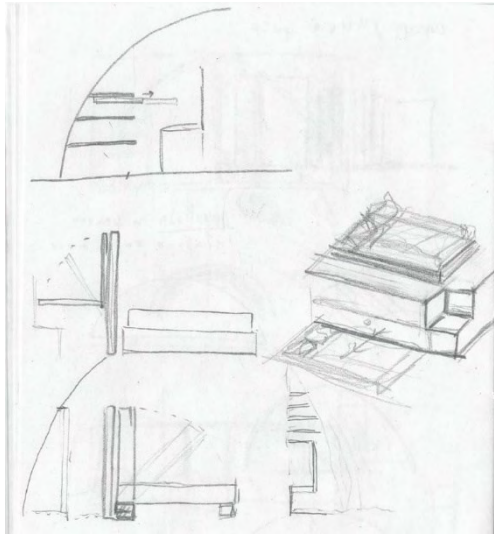
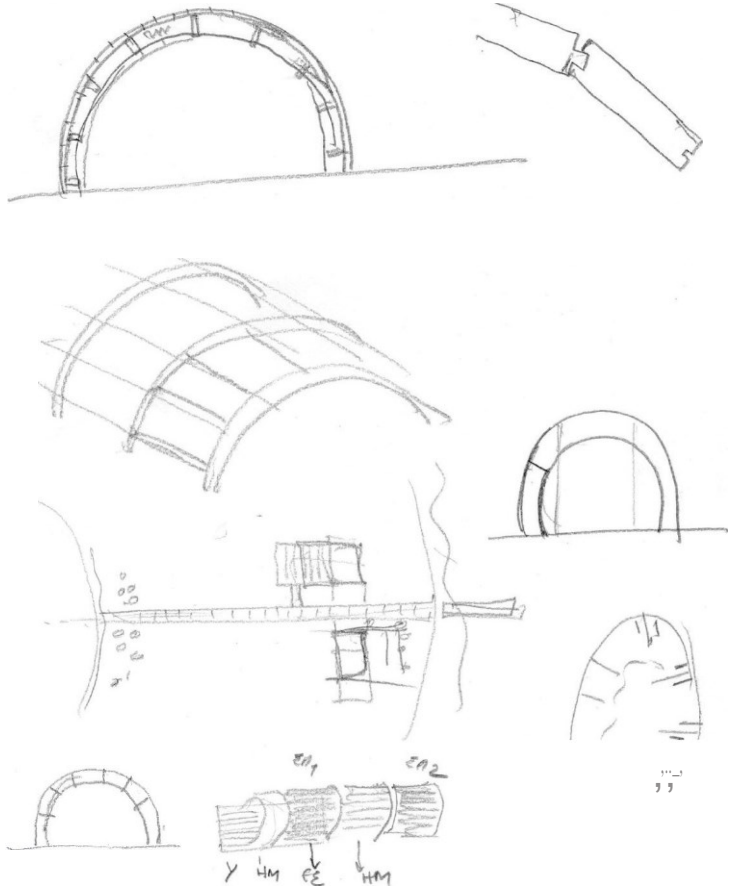
Συνοψίζοντας, ορίζοντας τον χώρο από τα περιμετρικά κελιά, δημιουργώντας την «αυλή» στο κέντρο και τοποθετώντας το κεντρικό κτίριο στη βασική πρόσβαση, δίπλα στο μοναστήρι, επιτυγχάνεται η ενότητα του συνόλου, η εσωστρέφεια και το αίσθημα υποδοχής. Με την κατάτμηση του χώρου εξαλείφεται το πιεστικό αίσθημα των αποστάσεων και της κλίμακας του νησιού.

Η οργανικότητα που προέκυψε κατά τον σχεδιασμό εκπορεύεται από την μορφή του νησιού. Το δίκτυο κίνησης ακολούθησε τις τοπογραφικές γραμμές με την δημιουργία τοιχείων και έγινε εκμετάλλευση των όποιων πλατωμάτων για την τοποθέτηση των μονάδων.

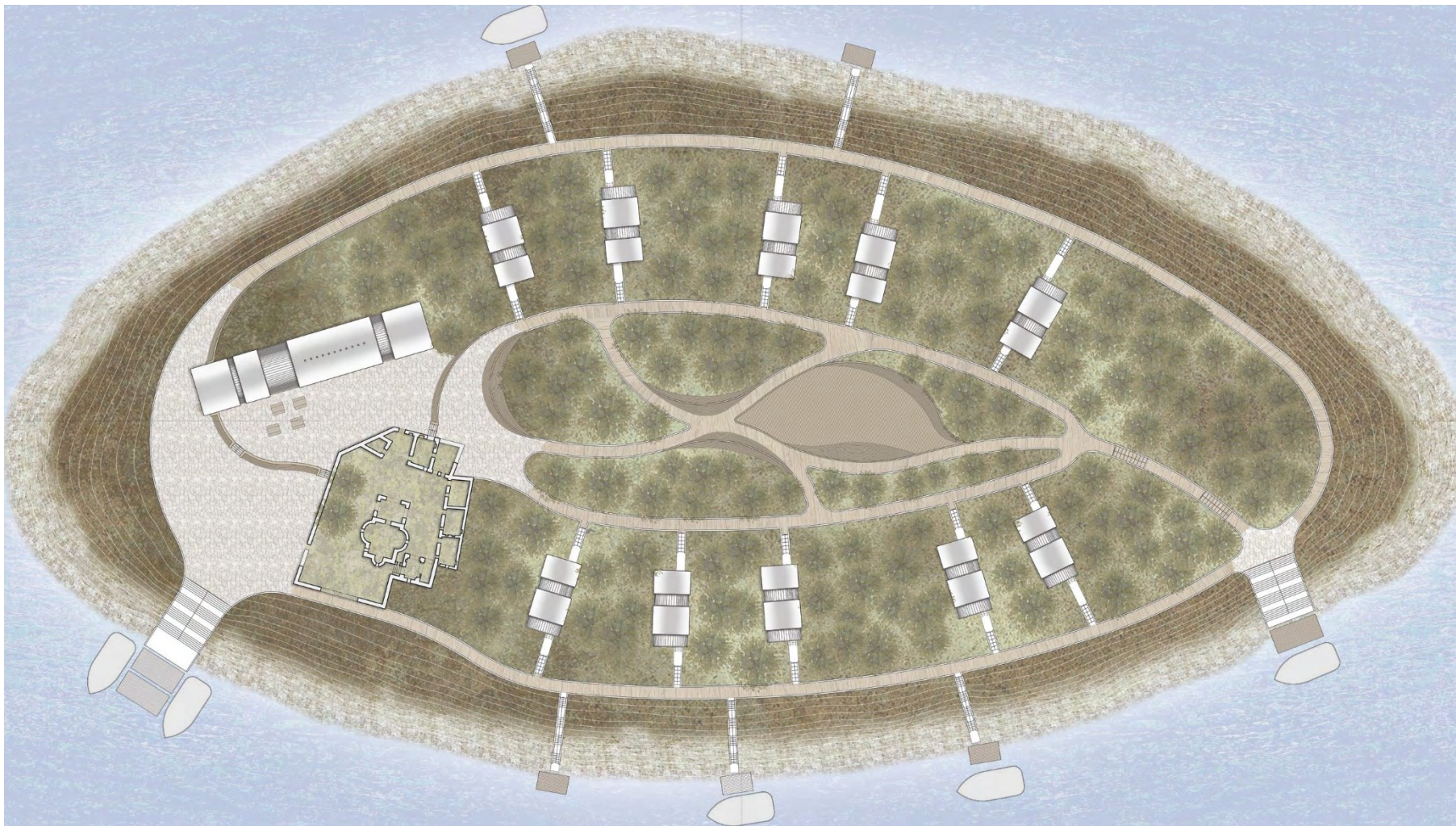
Ο σχεδιασμός των κελιών, έγινε κυρίως με δύο γνώμονες. Από την μια πλευρά, το τόξο είναι ένα σχήμα ευρέως χρησιμοποιημένο τόσο στη μοναστηριακή αρχιτεκτονική όσο και στην ηλιορραϊκή αρχιτεκτονικά γενικότερα. Πόσο μάλλον, είναι το σχήμα που είχαν τα προϋπάρχοντα κελιά στο νησί της Πρασούδας. Πέραν των παραπάνω, τα οφέλη αναφορικά με την κατασκευή ενός τέτοιου σχήματος είναι πολλά. Ο κύλινδρος και άρα ο ημικύλινδρος παρουσιάζει μια βέλτιστη σχέση όγκου και επιφάνειας. Πέραν αυτού είναι μια μορφή εξαιρετικά εύκολη στην προκατασκευή, την μεταφορά και την συναρμολόγηση.

Στην πορεία του σχεδιασμού, ο χώρος του κελιού, κατέληγε πάντα να διχοτομείται και να αποκτά σαφή όρια στο εσωτερικό του με βάση τις λειτουργίες. Έγινε τελικώς μια διάσπαση σε δυο μονάδες ενισχύοντας ακόμη περισσότερο την εσωστρέφεια. Διασπώντας τον κύριο όγκο σε δυο μονάδες και δημιουργώντας τους δυο ημιυπαίθριους, οι μονάδες αποκτούν μια σχέση κύλισης των οποίων η γραμμικότητα ενισχύεται από το πέρασμα του μονοπατιού μέσα από το κελί. Αυτή η ακτινωτή γραμμική προσπέλαση των κελιών τα καθιστά ενδιάμεσο σταθμό σε μια διαδρομή ανάμεσα στον εσωτερικό δακτύλιο, που βρίσκονται τα κοινά και τον εξωτερικό δακτύλιο που βρίσκεται η απομόνωση της θάλασσας. Ο ημιυπαίθριος χώρος που συνδέει τις δυο μονάδες, οριοθετείται με περσίδες, χωρίς να επιτρέπει την πρόσβαση από έξω, παρά μόνο μέσω του οικήματος.

Ο έξω δακτύλιος κίνησης καταλήγει σε προβλήτες για να καθιστά την πρόσβαση πιο εύκολη και να μην κάνει δεσμευτική τη χρήση των δύο κύριων προσβάσεων. Πέρα από τις δύο βασικές προσβάσεις νοτιοανατολικά και βορειοανατολικά του νησιού, οι προβλήτες, περιμετρικά του νησιού, αποσκοπούν στην δημιουργία της μικρότερης δυνατής απόστασης από τη θάλασσα. Οι βασικές προσβάσεις βρίσκονται και οι δύο στην ανατολική πλευρά του νησιού καθώς είναι κοντύτερα στο χερσαίο Πήλιο αλλά επίσης επειδή προστατεύονται καλύτερα από την ανοιχτή θάλασσα.

5.2

5.1

5.1

5.2

10 30 50

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

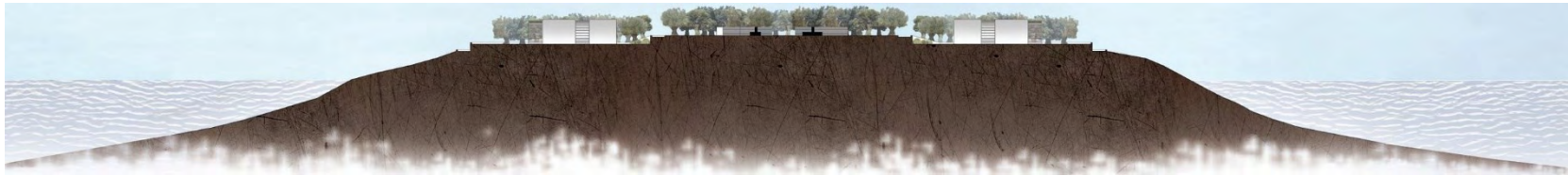

5

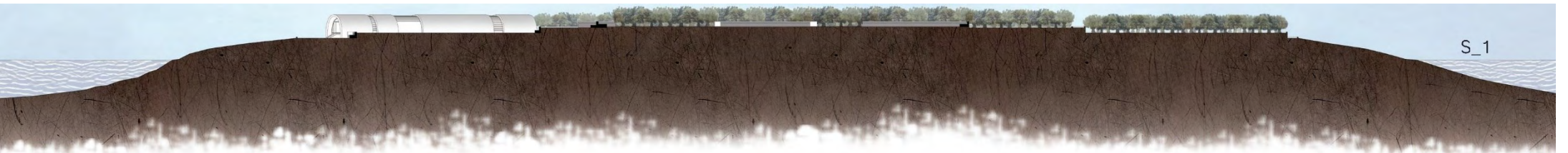
15

45

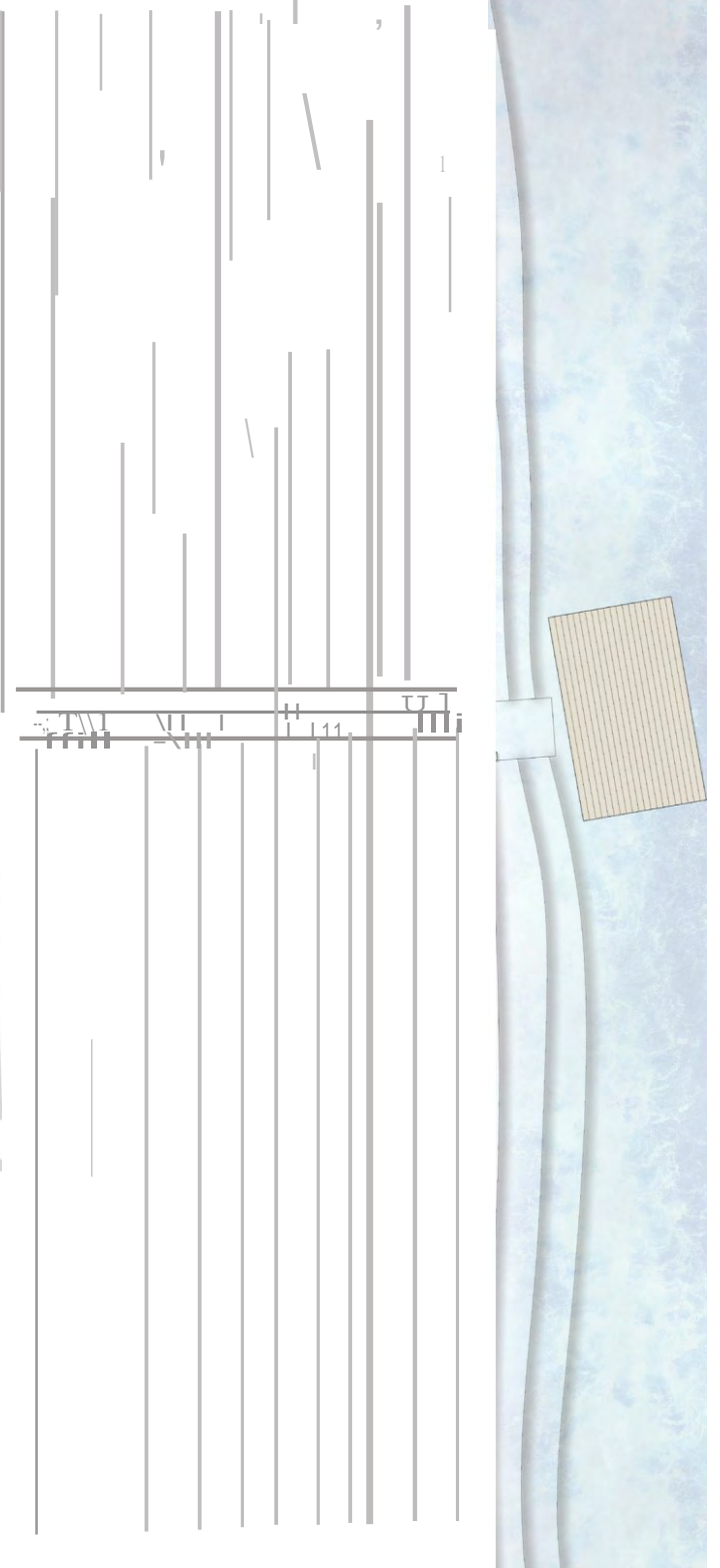
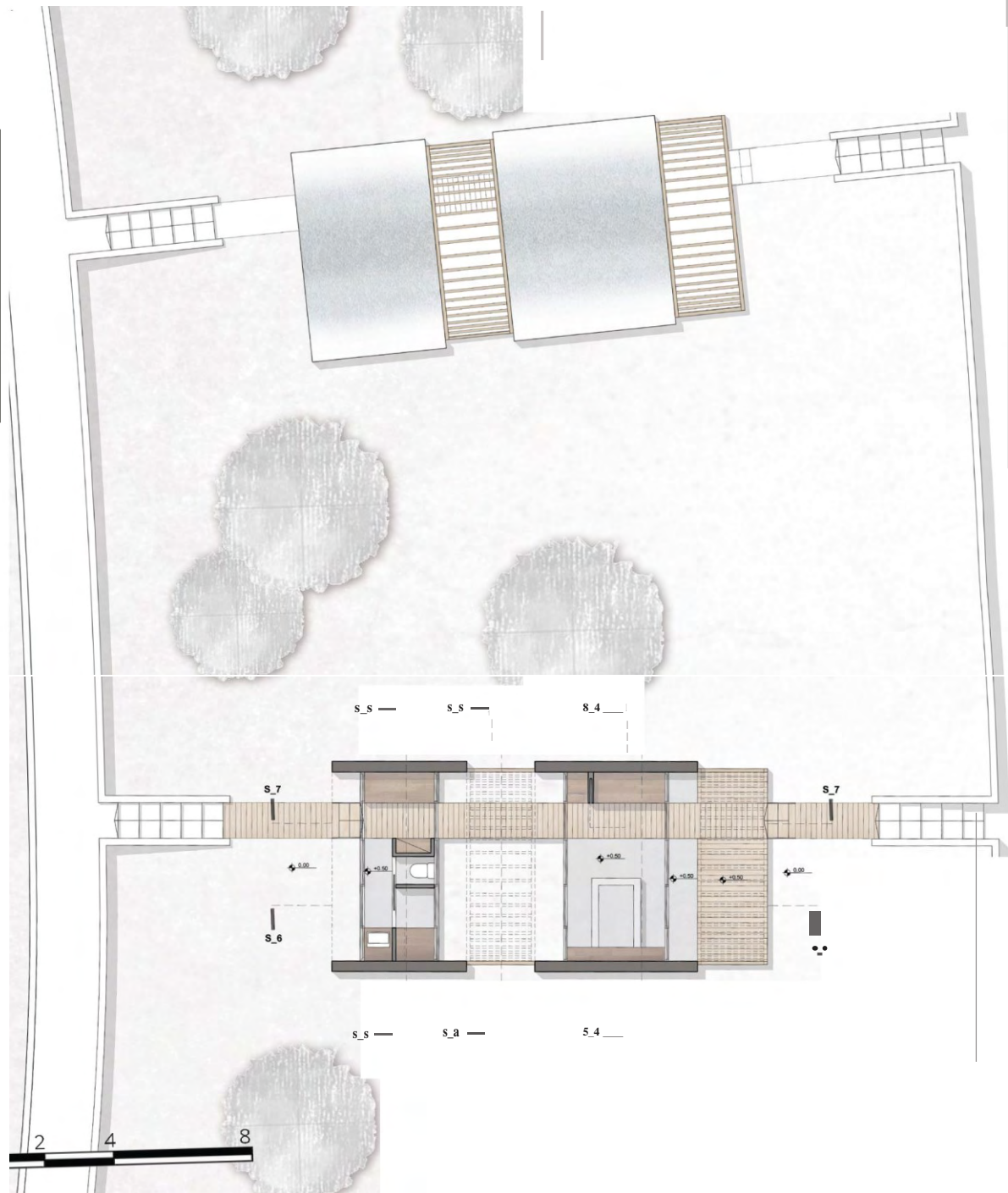
S_2

S_1

ΚΕΛ1 | Κ ΤΟΛΙΝ Η ΙΟΙΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΟΛΙΝ Η ΕΙΗΗ:

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΟΨΕΙΣ ΚΕΛΙΟΥ

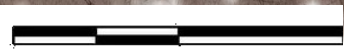

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΤΟΜΕΣ ΚΕΛΙΟΥ

1.5   3   6

26

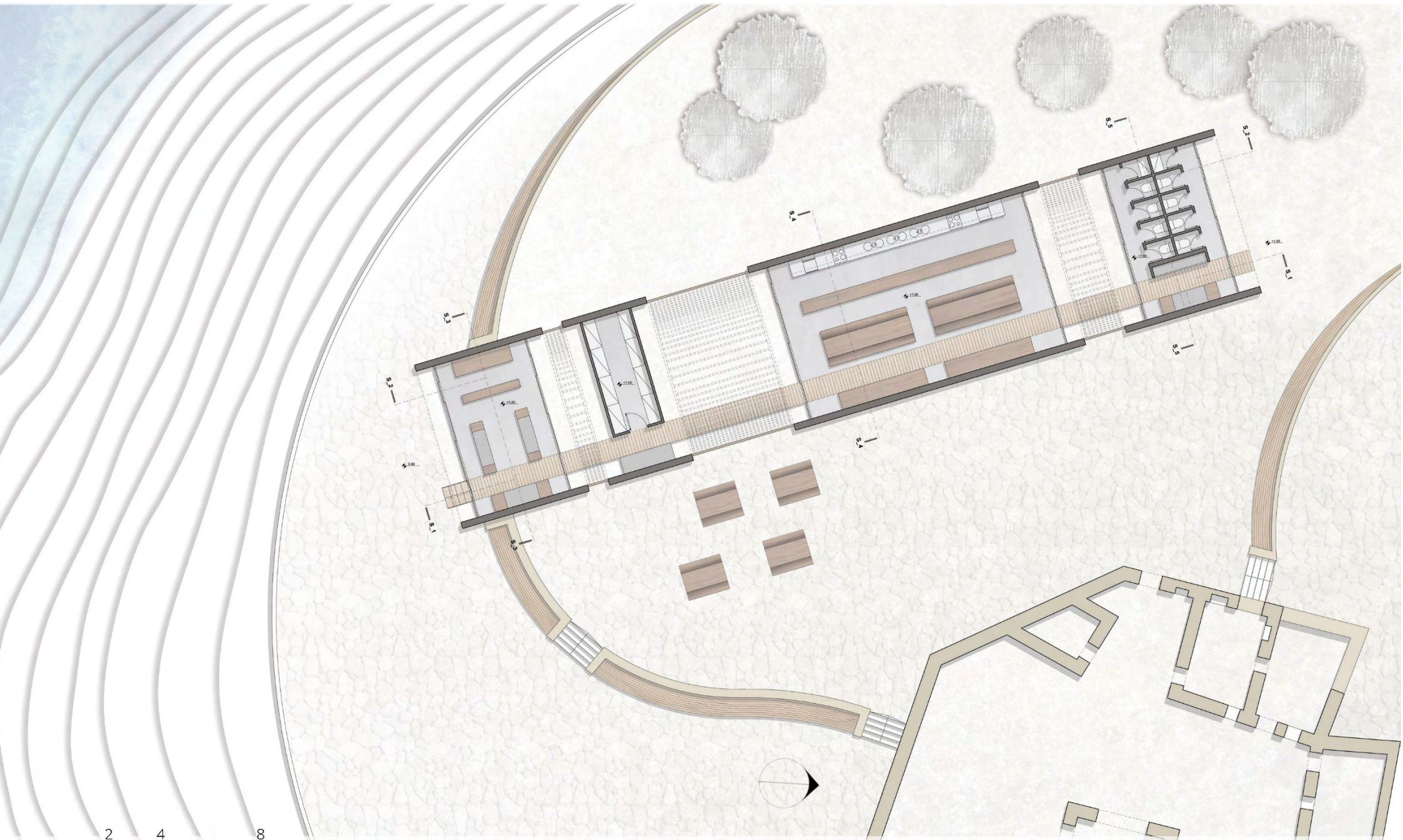

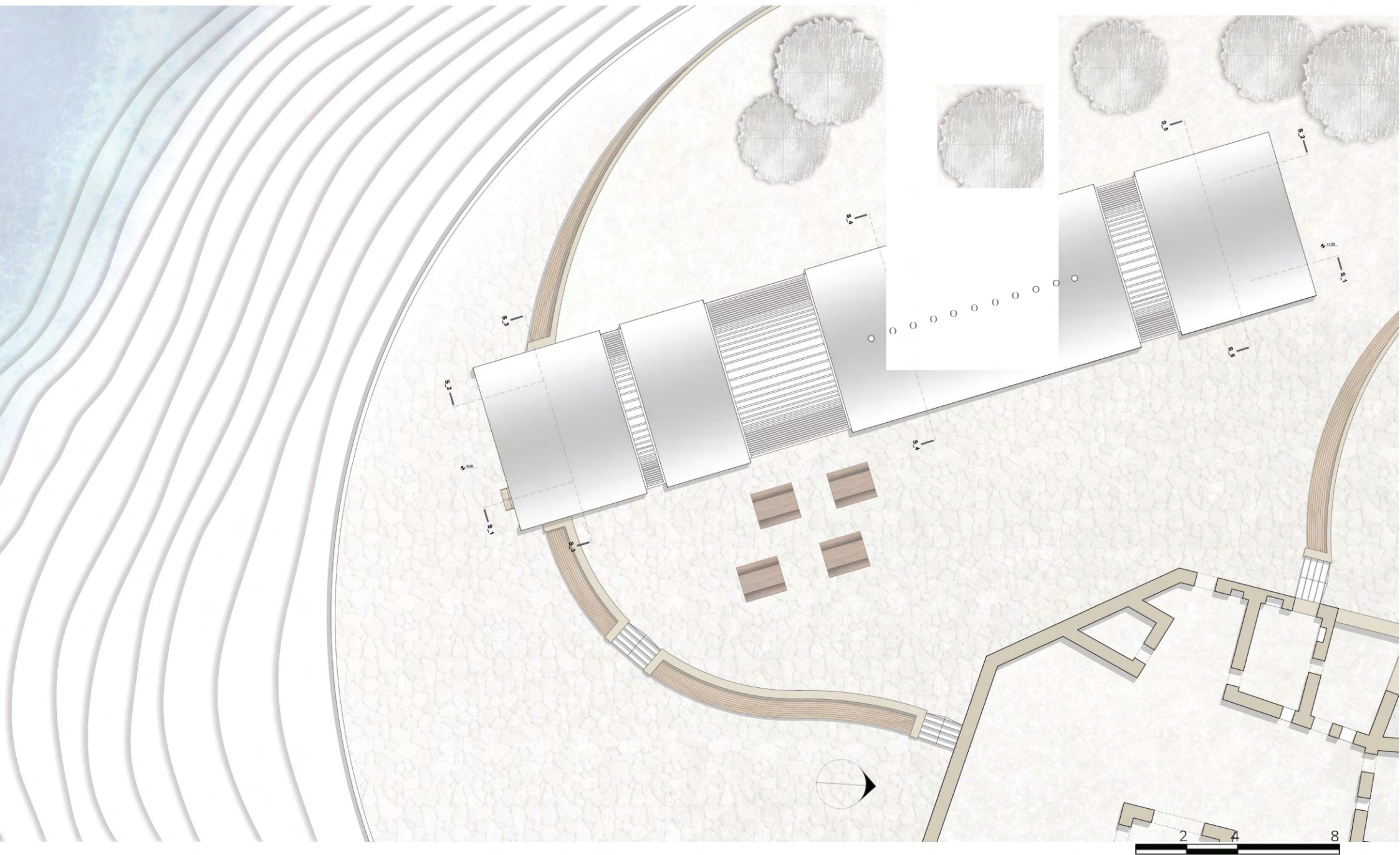
S_7

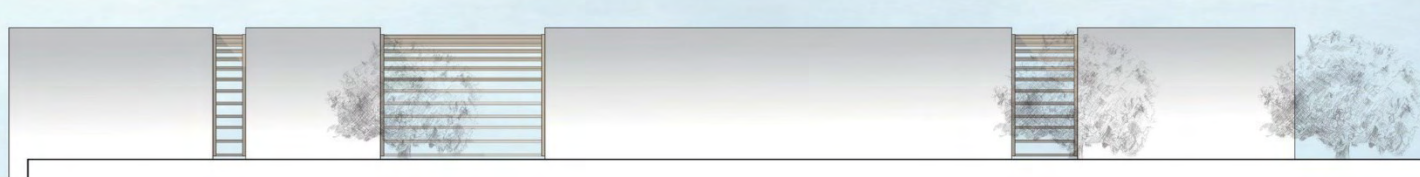
S_6

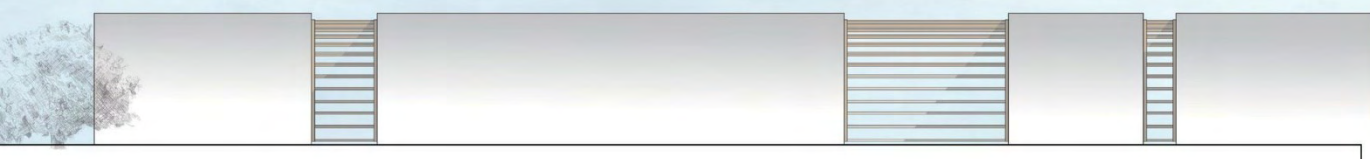
ΟΨΕΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

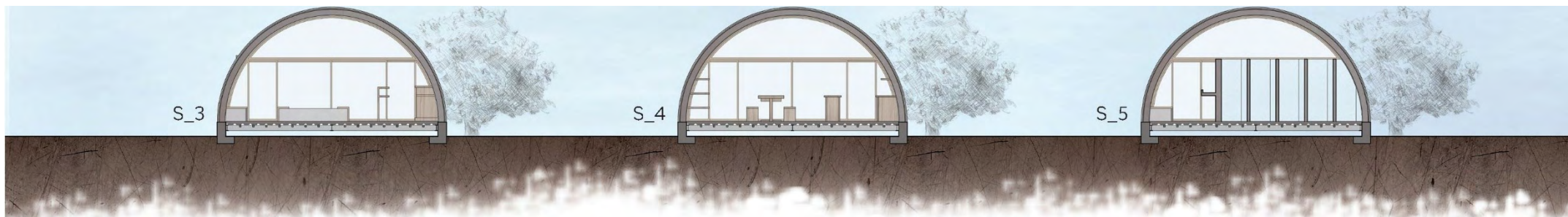
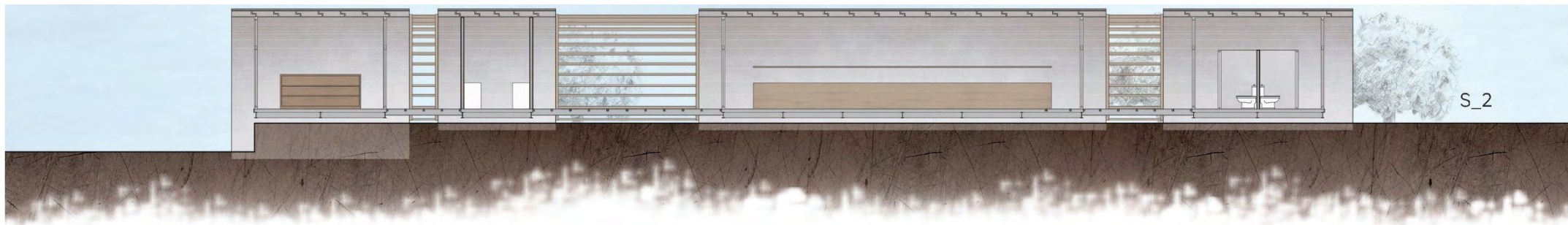
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

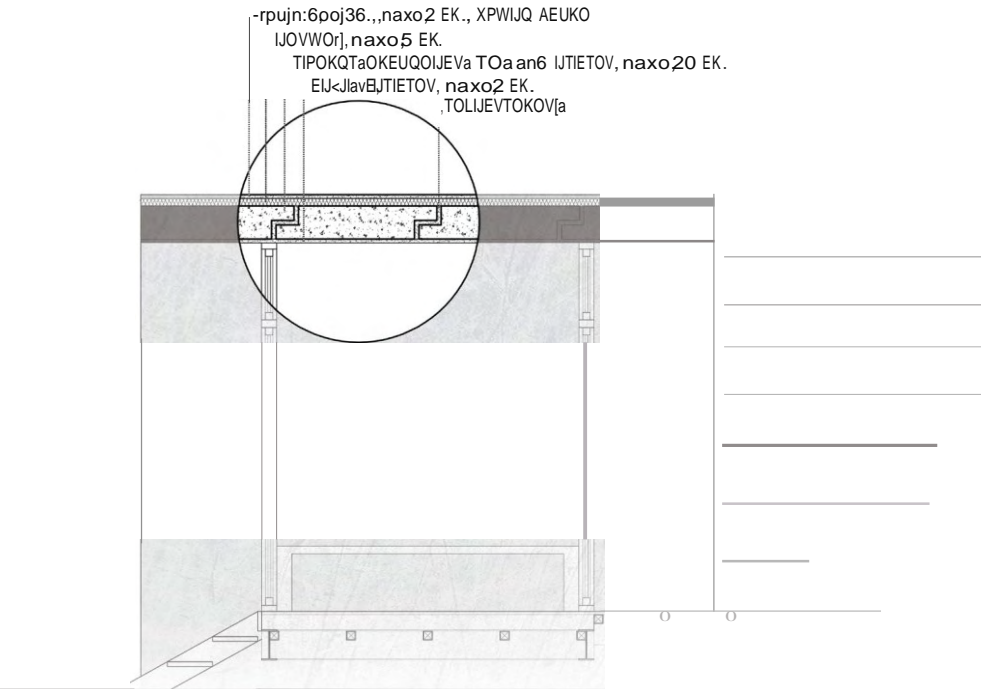

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

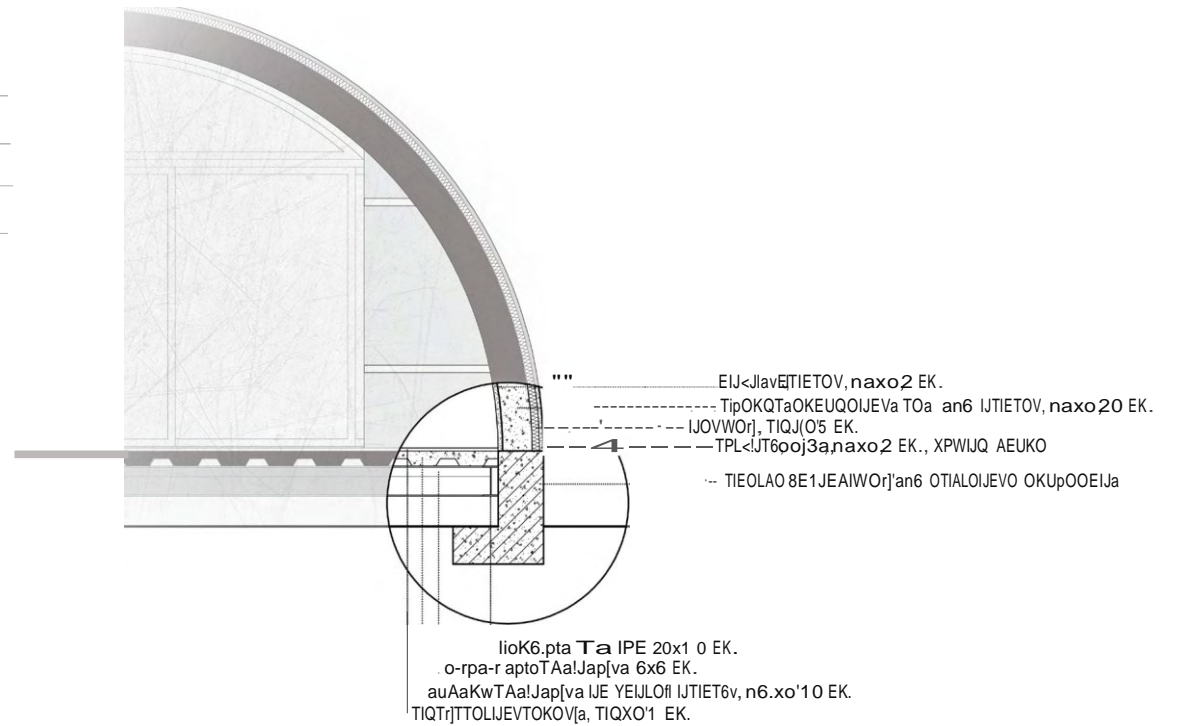

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

-rpujn:6poj36.,naxo2 EK., XPWIJQ AEUKO
 IJOVWOR],naxo5 EK.
 TIPOKQTaOKEUQOIJEVa TOaan6 IJTIETOV,naxo20 EK.
 EIJ<JlavEIJTIETOV,naxo2 EK.
 ,TOLJJEVTOKOV[a

EIJ<JlavEIJTIETOV,naxo2 EK.
 - - - - - TIPOKQTaOKEUQOIJEVa TOa an6 IJTIETOV,naxo20 EK.
 - - - - - IJOVWOR],TIQJ(O'5 EK.
 - - - - - TPL<IJ6poj3a,naxo2 EK., XPWIJQ AEUKO
 - - - - - TIEOLA08E1JEAIWOR]'an6 OTIALOIJEVO OKUpOOEIJa

IioK6.pta **Ta** IPE 20x1 0 EK.
 o-rpa-r aptoTAA!Jap[va 6x6 EK.
 auAaKwTAA!Jap[va IJE YEIJLOII IJTIET6v,n6.xo'10 EK.
 TIQTjTTOLJJEVTOKOV[a, TIQXO'1 EK.

